

University of Groningen

Annotatie bij Rechtbank Roermond , LJN

Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., (2009). *Annotatie bij Rechtbank Roermond , LJN: BH3327 (Gebiedsontzegging)*, jan. 03, 0001.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Gebiedsontzegging
Subsidiariteitsbeginsel
Proportionaliteitsbeginsel

Domein

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

Subdomein

Apv

JG-nummer

JG 09.0031

Kern

Het enkele feit dat een strafbepaling is overtreden is onvoldoende om een gebiedsontzegging op te leggen. Bij de oplegging van een gebiedsontzegging dient een op de specifieke omstandigheden van het geval toegespitste weging van alle belangen plaatsvinden. De eisen van proportionaliteit en subsidiariteit moeten daarbij een rol spelen.

Instantie

Rechtbank Roermond 04/817286-07, 04/850875-08

Datum

18 februari 2009

Partijen

Vonnis in de rechtbank Roermond, meervoudige kamer voor strafzaken, in de zaak tegen [verdachte].

Wet en artikelen

Wetboek van Strafrecht, art. 184
APV Roermond, art. 2.1.1.1b
Awb, artt. 3:2, 3:4; 3:46, 3:47

Samenvatting

De burgemeester van Roermond heeft, op grond van artikel 2.1.1.1b van de APV Roermond, de bevoegdheid om gebiedsontzeggingen te geven. Deze bevoegdheid bestaat alleen wanneer diegene, aan wie een ontzegging wordt gegeven, zich in strijd gedraagt met wettelijke bepalingen die in een bijlage van de APV zijn genoemd. De ambtelijke Nota Gebiedsontzeggingen en de Gebruiksaanwijzing gebiedsontzeggingen van de gemeente Roermond bevatten ook voorwaarden waaraan een gebiedsontzegging moet voldoen. De mogelijkheid tot het opleggen van een gebiedsontzegging dient restrictief te worden toegepast. Een bevel dient alleen te worden gegeven in het geval dat dit redelijkerwijs noodzakelijk is voor de handhaving van de openbare orde. Daarnaast dient de burgemeester alle belangen zeer zorgvuldig af te wegen. Een gegeven bevel moet altijd in overeenstemming zijn met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.

In juni 2007 geeft de burgemeester [verdachte] een gebiedsontzegging. [Verdachte] mag zich voor de duur van drie maanden niet ophouden in een bepaald gebied (zoals op een bij het bevel horende kaart is aangegeven) en daar voor het publiek toegankelijke gelegen gebouwen. Het bevel is gegeven na een door [verdachte] begane overtreding van artikel 461 Wetboek van Strafrecht. [Verdachte] lag zonder toestemming van de rechthebbende te slapen in een leegstaand pand. In augustus 2007 voldoet [verdachte] zeven maal niet aan het bevel van de burgemeester. Hij wordt vervolgd wegens het opzettelijk niet voldoen aan een ambtelijk bevel, zoals strafbaar gesteld in artikel 184 Wetboek van Strafrecht.

Voor twee overtredingen vordert de Officier van Justitie dat [verdachte] wordt ontslagen van alle rechtsvervolging, aangezien hij gerechtigd was het hem ontzegde gebied te betreden. [Verdachte] was op weg naar het opvanghuis voor verslaafden en daklozen.

De rechtbank stelt dat het bevel van de burgemeester een bevel als bedoeld in artikel 184 Sr is. Vervolgens onderzoekt de rechtbank of de bepaling uit de Roermondse APV verbindend is en de gebiedsontzegging rechtmatig is. De rechtbank bepaalt dat de APV-bepaling verbindend is, maar is van oordeel dat het bevel tot gebiedsontzegging onrechtmatig is.

Het bevel voldoet niet aan de eisen die zijn neergelegd in de artikelen 3:2 en 3:4 Awb en is onvoldoende gemotiveerd, zoals vereist in de artikelen 3:46 en 3:47 Awb. Niet blijkt dat er een op de specifieke omstandigheden van het geval toegespitste weging van alle belangen heeft plaatsgevonden. Niet vastgesteld kan worden of de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit een rol bij de besluitvorming hebben gespeeld. Daarnaast is in het bevel niet aangegeven welke instanties in het betreffende gebied mochten worden bezocht en wat de kortste weg was om het gebied te betreden en te verlaten. De rechtbank acht dat in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

De rechtbank spreekt de [verdachte] vrij. (MV)

Noot:

1. Burgemeesters zochten de grondslag voor gebiedsontzeggingen aanvankelijk in bevoegdheden ter onmiddellijke handhaving van de openbare orde: art. 175 Gemw. en later art. 172 lid 3 Gemw. (zie J.G. Brouwer & A.E. Schilder, 'Gebiedsontzeggingen in het systeem van het openbare orde-recht', *Jurisprudentie Bestuursrecht plus*, Den Haag: SDU 2007, pp. 154-167). De inzet van de noodbevelbevoegdheid accepteert de rechter al niet meer sinds 1996 (zie ABRvS 14 mei 1996, *RAwb* 1996, m. nt. De Jong). Aan de toepassing van art. 172 lid 3 Gemw. voor dit doel kwam *de facto* een einde in Hoge Raad 11 maart 2008, *AB* 2008, 163 m. nt. Brouwer & Schilder.

2. Tegenwoordig vindt de gebiedsontzegging zijn grondslag in de APV. Hierin worden strafbare feiten opgesomd op overtreding waarvan een gebiedsontzegging mag worden opgelegd. Ook komt men wel de constructie tegen waarin simpelweg wordt bepaald dat gebiedsontzeggingen mogelijk zijn in het belang van de openbare orde of het voorkomen of beperken van overlast. Deze laatste vage APV-bepalingen zijn, gezien de beginselen van rechtszekerheid en voorzienbaarheid, onwenselijk.

3. In onderliggende zaak is sprake van een gebiedsontzegging die gebaseerd is op het eerstgenoemde type APV. Verdachte overtrad in deze zaak artikel 461 Sr maar werd daarvoor niet vervolgd. Wel kreeg hij een gebiedsontzegging van de burgemeester opgelegd. Dit bevel overtrad hij meerdere malen, waarna de officier van justitie overging tot vervolging wegens overtreding van artikel 184 Sr. De overtredingen (artikel 461 Sr) worden daarmee 'opgewaarderd' tot misdrijf (artikel 184 Sr). Aangezien de gebiedsontzegging als herstelsanctie wordt gezien, is dit toegestaan.

4. De rechtbank maakt in deze zaak duidelijk dat het enkele overtreden van een strafbepaling niet voldoende is om tot opleggen van een gebiedsontzegging over te gaan. De artikelen 3:2 en 3:4 Awb en de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit vergen dat een op de specifieke omstandigheden van het geval toegespitste weging van alle belangen plaatsvindt. Deze belangenafweging is mede noodzakelijk vanwege de inbreuk op het recht van bewegingsvrijheid, neergelegd in artikel 2 van het Vierde Protocol bij het EVRM. Na moet worden gegaan of de overtreding van de strafbepaling de gebiedsontzegging noodzakelijk maakt en of met een minder vergaande of andersoortige maatregel kan worden volstaan. Deze belangenafweging moet blijken uit de motivering van het besluit. (MV)

Vindplaats

LJN-BH3327